

lut vil blive ved, hvis der ikke sker Forandring til det bedre. Selv om den kan blive afbrudt, vil den komme igen ad Aare, indtil der sker en heldig Forandring, og bliver det ikke mig, der kommer til at ringe, bliver det min Eftermand.

Det forekommer mig nemlig, at Beboerne i den fjerne Landsdel maa have den samme Ret til at komme i nogenlunde anstændig Forbindelse med Omverdenen, som Beboerne ellers her i Landet have, og det saa meget mere, som Thyboerne have betalt deres Jernbane i dyre Domme. Den Gang Thy-Banen blev anlagt — det ligger nu 27—28 Aar tilbage i Tiden —, fordrede man et Tilskud fra Beboerne derovre paa 80,000 Kr. pr. Banemil, og jeg beder den højtærede Trafikminister som ogsaa Tingets Medlemmer lægge Nøje Mærke til dette Tal: 80,000 Kr. pr. Banemil. Man stillede den Gang temmelig store Fordringer til Thyboernes Pengepung, Fordringer, som i vore Dage anses for at være alt for strenge. Den Jernbanelov, som vi vedtog her paa Rigsdagen i Foraaret, fordrer kun et Tilskud af 40,000 Kr. pr. Banemil til Statsbaneanlæg paa Sjælland — København—Køge-Banen ganske vist undtagen —, og i Jylland forlanges der ifølge samme Lov kun 25,000 Kr. pr. Banemil. Naar man sammenholder Fordringerne i 1908 med Fordringerne til Thyboerne i 1880, maa det indrømmes, at Thyboerne ingenlunde ere komne let til deres Bane. Naa, det faar imidlertid være, som det er, gjort Gerning staar ikke til at ændre. Men hvad der kan ændres og bør ændres, er den utaaalelig langsomme Kørsel, som foregaar paa bemeldte Bane.

En tidligere Trafikminister har her i Tinget udtalt, at det var noget af det utaaaleligste, han kendte, at køre paa denne Bane, og ved De hvad, mine Herrer, naar en Trafikminister her i Tinget kan sige de Ord, tør man vel nok gaa ud fra, at han ikke har malet med for mørke Farver, ikke har overdrevet. Ja, afdøde Minister Ingerslev havde Ret. Det er utaaaleligt at køre paa Thy-Banen, og jeg skal med et Par enkelte Tal søge at godtgøre dette. Vort hurtigste Persontog derovre farer hen over Thy-Banen med den uhørte Hastighed af $3\frac{1}{2}$ Mil i Timen. Naar man fører de blandede Tog frem, er Farten ikke slet saa halsbrækkende, saa nøjes man med at køre $2\frac{1}{2}$ Mil i Timen, hvorfor ogsaa Folk, der ikke have Tid til at køre med de langsomme Tog, søge Befordring paa anden Maade, f. Eks. med Cykle.

Og naar man saa spørger om Grun-

den til denne Langsomhed, ved jeg dertil kun at sige: Hvem er vel i Stand til at udgrunde Gudernes Visdom? Efter at Banen var bleven aabnet, hed det sig, at Banen var for svagt anlagt, saa at den ikke kunde bære store Maskiner, men kun ganske smaa, og man sendte os saa smaa Maskiner derover, at de endog til Tider ikke kunde køre Toget frem over Stigningerne. Det fandt man dog i det lange Løb for utaaaleligt; Banen fik saa stærkere Overbygning, og sværere Maskiner blev anskaffede, men Kørehastigheden blev ikke større, hvilket det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) for øvrigt ogsaa gjorde opmærksom paa forleden Dag. De stærke Stigninger saavel som de skarpe Kurver, der findes paa Thy-Banen, have ogsaa faaet Skylden for den langsomme Kørsel, men kompetente Folk, der ere vanté til eller som i alt Fald have Kendskab til at føre Tog hen over Thy-Banen, have til mig udtalt, at hverken Stigningerne eller Kurverne kunne være til Hinder for, at Farten bliver sat endog betydeligt op. Nej, vil man finde den rigtige Aarsag til denne Langsomhed, maa den temmelig sikkert søges deri, at Thy-Banen er uindhegnet og altsaa heller ikke bevogtet. Der ligger vistnok Grunden — hvis man da ikke skal søge Grunden endnu dybere, hvad jeg foreløbig ikke vil tro. Der er vist ikke saa lidt i Talen om, at Mangelen paa Indhegning og Bevogtning er Aarsagen til den langsomme Kørsel.

Men hvis det er Grunden, er der ikke anden Udvej end at skrive til Indhegning og dermed følgende Bevogtning af Banen, hvis der da fra Regeringens og Rigsdagens Side er Spor af Villighed til at imødekomme Thyboernes længe nærrede Ønske. Hvad nytter det os, at man sætter Kørehastigheden op paa Stambanen, naar vi alligevel paa Strækningen fra Struer til Thisted skulle blive ved at snegle os frem paa den gamle Maade, det nytter os ikke det allermindste.

Jeg ved, at der hos Regeringen og Rigsdagen er Villighed til at imødekomme Thyboernes Ønske med Hensyn til Kørehastigheden, og jeg skal sige Dem, hvorfra jeg ved det. I Januar Maaned 1908 indgik de to Landboforeninger i Thisted og Haandværkerforeningen sammesteds til den højtærede Trafikminister og til Rigsdagens Ting med Andragende gaaende ud paa, at en Indhegning med paafølgende Bevogtning snarest maatte blive sat i Værk. Andragendet var netop motiveret ved, at man kun ad den Vej øjnede Mulighed for at komme